

7. December - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Da solen stod op igen, mente nissen, det var tid til at komme videre.

"åh nej! Bliver du ikke lige en dag mere? Det er så sjældent, eller rettere sagt her kommer aldrig nisser forbi mere!"

Alle nisserne i den gamle købmandsbutik nikkede ivrigt, det var så hyggeligt at have gæster!

"Jo tak! Det lyder dejligt, og en dag mere eller mindre til at lede! Er helt ok!"

"Så kan I fortælle mig lidt om jeres mennesker!" svarede nissen, og sådan blev det!

Alle satte sig ned om morgenmaden –

der var både risengrød med rosiner, dejligt nybagt brød og varm the.

"Du ville høre lidt om vores mennesker?" spurgte nissen Bastian.

Nissen nikkede med munden fuld af grød.

"Jo, nu skal du høre! Engang var huset fuld af både børn og voksne, men nu er der kun den gamle købmand og hans kone tilbage. Indimellem kommer deres børn på besøg, og de har deres børn med. Så er her leg og latter igen og så kan vi lave lidt sjov med børnene. Så er det næsten lige som i gamle dage! Vi gemmer deres legetøj eller deres huer, og når de så spørger efter det! Ja! Så svarer købmanden, at det må være nisserne, der har gemt det!"

"Tror børnene på det?" spurgte nissen.

"Okke ja, okke ja!" nikkede nissen Bastian, " og så siger købmanden, at de hellere må finde lidt godt at stille frem til nisserne, så tingene kan komme tilbage, hvor de skal være!"

Nissekonen nikkede, " Ja og lige så snart de har sat lidt godter frem, så stiller vi tingene frem igen! - det er så morsomt, sommetider gemmer vi tingene igen næsten lige med det samme!"

"Og så går den vilde jagt efter os drillenisser, men de kan aldrig finde os!"

Hele dagen gik med at fortælle historier, grine og spise grød og da solen gik ned, varede det ikke længe før end alle lå og snorkede.

Er det mon lettere for børn at tro på at der findes nisser? Og hvorfor?

8. December - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Næste morgen lige så snart hanen galede stod alle nisserne op og spiste morgen grød. Så var det tid til, at nissen måtte videre på jagt efter en ny familie.

Inden købmanden var stået op, vinkede nissefamilien farvel og nissen vandrede videre ud ad landevejen.

Et stykke fremme lå en skov og nissen besluttede sig for at skyde en genvej igennem skoven, og måske var han heldig at møde nogle skovnisser.

Træerne i skoven havde enkelte blade stadigvæk, men bregnerne lå brune og visne – gran og fyr stod ranke og grønne – og var pyntet med smukke grankogler. I det fjerne kunne han høre en ugle og et par skovduer, men ellers var der ikke mange fugle fløjt. Her inde i skoven lå der heller ikke så meget sne og blæsten kunne man slet ikke mærke. Nissen fløjtede en glad lille melodi imens han gik – "Halløj!" – nissen så sig omkring, og derhenne på et gammelt væltet træ, sad en skovnisse. "Hvad bringer dig til skovnissernes land? – har du ikke travlt med at lave julesjov i menneskeverdenen?"

Nissen gik nærmere og satte sig ved siden af skovnisseren på det væltede træ.

"Næh! Mine mennesker flyttede for et par år siden ind til byen, og nu leder jeg efter en ny menneskefamilie med børn!" sukkede nissen.

"Ja! Det er nok ikke så nemt mere, der er næsten ikke flere mennesker, der tror på nisser og trolde mere – og heller ikke alfer!" svarede skovnisseren bedrøvet, "de glemmer helt at se!"

"Til sidst vil vi forsvinde helt, når der ikke er flere der tror på os!", nissen blev helt trist ved tanken, "hvor mange skovnisser bor I her i skoven?"

"Vi er en del tror jeg, ca. 50 skovnisser – gamle, unge og børn.

Dyrene tror jo på os, så de kan også se os! – så vi er heldige!" skovnisseren smilede.

Men kom du med hjem til vores bolig, det er lige derhenne i højen ved det gamle egetræ.

Hvordan kan det være at dyrene kan se skovnisserne?

9.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

En lille gåtur og så stod de udenfor nissehøjen. Skovnissen fjernede et par grene og en lille grøn dør blev synlig. Indenfor var der travlhed og en masse larm fra alle børnene. Langs de 3 af væggene stod der køjesenge med rebstiger, så dem der lå øverst kunne komme op. Der var et kæmpestort komfur og et stort ildsted, her sad de 2 ældste nissekoner med deres strikketøj og strikkede grønne huer og sokker. Skovnisserne har nemlig grønne huer og sokker på, mørkerøde bluser og brune bukser.

Alle skovnisser kom og hilste pænt på gæsten, det var jo ikke så tit, de fik gæster i nissehøjen, så nu skulle der festes – spises, synges og danses.

Snart duftede hele højen af pandekager, ristede nødder, grød og dejligt nisseøl.

Det var meget længe siden nissen havde set så meget mad på en gang.

Skovnisserne fortalte om alle de sjove ting, de lavede når menneskene var på skovtur – de fik skovmyrerne til at krible og krable omkring deres madkurv, fluerne til at kilde dem på næsen og gemme deres sko under bregnerne. Jo! De havde mange gode historier!

Da alle havde fået nok at spise blev der spillet op til træskodans – alle morede sig og sang med på alle viserne.

Men aftenen fik en ende og da uret henne ved det store ildsted slog 12, var det tid til at gå i seng – for i morgen var der atter en dag!

Hvordan tror I at man danser træskodans?

10.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Det var holdt op med at sne - himlen var blå og solen skinnede fra en skyfri himmel.

Højt oppe i et grantræ sad en krage – kra, kra, kra – han så ud over hele sit kongerige!

"Sikken en dejlig dag, det er i dag – tralla, tralla hop sa sa" nissen sang så højt han kunne og hilste på hvert et træ han mødte – træerne hilste pænt tilbage og hviskede:

"God tur, god tur! - men pas på skovtrolden, han er så sur og gnaven!"

Nissen sang videre og gik rask til – vupti! Han så sig ikke for og faldt lige så lang han var over en stor gren – det troede han! Men da han rejste sig op, så han at det ikke var en stor gren, for grene har ikke fødder med tæer! Det var skovtrolden, der lå der under et grantræ og tog sig en middagslur!

"Hvem forstyrrer mig i min formiddagslur?" lød det gnavent fra skovtrolden.

"Det er bare mig!" nissen kiggede op på skovtrolden, som var 4 gange nissens størrelse, men dog ikke så stort, som et menneske, " Det må du altså undskylde, jeg så ikke det var dit ben, som lå der!

Jeg gik lidt i mine egne tanker og sang en munter lille sang!"

Skovtrolden brummede lidt, " Nåh! Og hvad laver så sådan en lille husnisse herude i skoven?

Skal han ikke passe sine gøremål her op til jul?"

"Jo! Det burde jeg!" svarede nissen, " men ser du! Jeg har ikke nogen mennesker mere, de flyttede ind til den store by, og nu leder jeg efter en ny menneskefamilie! En der tror på nisser!"

" Ja! Det er nok værre – herude i skoven bor ingen mennesker, "brummede skovtrolden,

" her er kun skovnisser og en masse dyr!"

"Det ved jeg godt, men jeg ville blot skyde genvej ind gennem skoven, og håbe på jeg kom hurtigt til byen, for der må da bo nogen, som tror nisser!"

"Der er lang vej til byen!" skovtrolden lød helt venlig,

" så vil du ikke med hjem til troldehøjen og få en god gang troldesuppe?"

Det lød så fristende, så nissen takkede ja og sammen gik de mod troldehøjen.

Hvad tror I at Nissens gøremål er?

11.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

I troldehøjen boede skovtrolde med sin kone og 2 troldebørn – de blev så glade, da de så at troldefar havde en gæst med hjem – de hoppede og sprang, lavede kolbøtter og stod på hovedet. Troldemor gik straks i gang med at koge troldesuppe og snart duftede hele troldestuen af dejlig svampesuppe.

Da de alle var bænket rundt om bordet og maverne var fulde af den dejlige varme suppe, måtte nissen fortælle om alt det han havde oplevet på sin vandring.

Han fortalte om nissen i møllen, nisserne i den gamle købmandsgård, snemanden og skovnisserne.

"Men jeg har endnu ikke mødt alferne! Dem ville jeg nu godt have hilst på!" sukkede nissen.

"Dem møder du ikke på denne tid af året, de sover vintersøvn ligesom pindsvinet!" sagde troldefar.

Troldebørnene ville gerne høre om, hvordan mennesker lever og om de glædede sig til jul.

Nissen fortalte om alt det menneskerne laver i december måned, hvilke småkager de bagte og om æbleskiverne der blev vendt, om gaver der blev pakket ind i hemmelighed og om juletræet der blev pyntet med kræmmerhuse og julehjerter. Troldeungernes øjne blev så store som tekopper og de kunne bestemt have hørt meget mere om alt det spændende julehalløj.

Men nu var det sengetid klokken var blevet mange og nissen havde en lang rejse foran sig.

Kan I også slå kolbøtter og stå på hovedet?

12.december - "Er der mon nogen, der tror på nisser?"

Uden for troldehøjen skræppede kragen op – " krah, krah, krah rejs jeres dovne kroppe og stå op!"

Indenfor i troldehøjen – vågnede trolde og nissen op – trolde og nissen gik hurtig i gang med morgenmaden – æbler stegt over åben ild og drysset med kanel og sukker og frisk koldt vand fra kilden.

Da morgenmaden var spist, var det på tide at nissen kom videre – han gav dem alle hånden, lattede på huen og sagde pænt tak for mad og natlogi.

"Skulle du komme denne vej tilbage" sagde skovtrolden, "ja! Så skal du være så velkommen til en bid mad og et sted at sove"

"Mange tak, men jeg håber jeg finder en familie, der stadigvæk tror på nisser!"

Hele familien skovtrold stod uden for troldehøjen og vinkede og nissen begav sig videre igennem skoven.

Vejret var lidt køligt her til morgen, syntes nissen og skuttede sig! Og nu faldt de første snefnug.

Et lille egern kom frem fra sin lune rede, og spurgte om han ikke ville indenfor at få varmen.

Men nissen rystede på hovedet og svarede pænt nej tak! Han måtte hellere skynde sig videre, det var jo allerede d. 12. december, og der var jo en masse nisseting, der skulle gøres, når han fandt en ny familie!

Sneen dalede stille ned og lagde sig blødt på de høje graner – nissen gik lidt raskere til – bare han var så heldig, at han kunne finde et sted, hvor han kunne overnatte! Tænkte han.

Hvad mon det betyder "at skutte sig"?

